

عنوان مقاله:

اثربخشی درمان راه حل محور بر کیفیت زندگی زوجین شهر اصفهان

محل انتشار:

نخستین کنگره بین المللی جامع روانشناسی ایران (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

مریم اولیازاده - کارشناسی ارشد روان شناسی بالینی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد نجف آباد، نجف آباد، ایران

زهره رئیسی - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد نجف آباد، نجف آباد، ایران

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر اثربخشی آموزش درمان راه حل محور بر کیفیت زندگی زوجین شهر اصفهان بود. روش پژوهش نیمه تجربی با طرح پیش آزمون- پس آزمون با گروه گواه بود. جامعه ی آماری پژوهش را کلیه زوجین مراجعه کننده به مرکز مداخله در بحران و کاهش طلاق بهزیستی شهر اصفهان در سال 1393 تشکیل دادند. ابتدا بصورت نمونه گیری در دسترس تعداد 60 زوج انتخاب شدند و به آنها پرسشنامه کیفیت زندگی زناشویی سازمان جهانی بهداشت (1996) داده شد. از بین افرادی که نمره ی پایین تر از 65 در پرسشنامه کیفیت زندگی زناشویی کسب کرده بودند، به روش تصادفی تعداد 20 زوج انتخاب شدند و به صورت تصادفی در دو گروه آزمایش و گواه 10 زوج در هر گروه قرار گرفتند. سپس برای گروه آزمایش تعداد 7 جلسه ی 90 دقیقه ای درمان راه حل محور اجرا شد و گروه گواه هیچ مداخله ای دریافت نکرد. بعد از آن مجددا هر دو گروه با ابزار مذکور مورد پس آزمون قرار گرفتند و سپس داده ها جمع آوری و از طریق روش تحلیل کواریانس مورد تجزیه وتحلیل قرار گرفت. نتایج نشان داد که بین زوجین گروه آزمایش و گواه تفاوت معناداری بین میانگین نمرات پس آزمون کلی کیفیت زندگی وجود داشت. بنابراین می توان گفت درمان راه حل محور بر افزایش کیفیت زندگی تأثیر داشته و می توان از این روش در کاهش میزان تعارضات زناشویی و در نتیجه افزایش کیفیت زندگی زوجین دارای مشکلات ارتباطی و زناشویی استفاده نمود.

کلمات کلیدی:

آموزش درمان راه حل محور، کیفیت زندگی، زوجین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/475206>

